

**KIZIM!
SAHABÎ GİBİ OL!**

Dr. Hanan Laşin

Tercüme

Prof. Dr. Tacittin Uzun

Hanan Laşin; 1971 doğumlu Mısırlı roman yazarıdır. İskenderiyye Veterinerlik Fakültesi mezunudur. Yayınlanmış birçok kitap ve makalesi vardır.

“Menârâtu’l-Hub”, “Kıtâru’l-Cenne”, “Gazlu’l-Benât”, “el-Hâletu’l-Mukaddese”, “Humasiyyetu Memleketi’l- Belağ’a”, “Kûni sahabîyyeten”, “İkâdüli”, “Amânus” kitaplarıyla tanınmıştır.

Tacittin Uzun; 1949 yılında Afyon-Çay’da doğdu. 1967 yılında Konya İmam Hatip Okulunu; 1971 yılında Konya Yüksek İslam Enstitüsü’nü bitirdi. 1971-77 yılları arasında Adapazarı İmam Hatip Lisesi’nde meslek dersleri öğretmenliği yaptı. 1977 yılında Konya Yüksek İslam Enstitüsü’nde Arapça asistanı oldu. 1980 yılında burslu olarak Irak’a gitti. 1982 yılında Yüksek İslam Enstitüsü’nün İlahiyat Fakültesi’ne çevrilmesiyle, Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi’nde Arapça öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladı. 1985 yılında Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü’nde doktorasını tamamladı. 1988 yılında burslu olarak Mısır’a gitti. 1991 yılında Yardımcı Doçent, 1996 yılında Doçent, 2003 yılında Profesör oldu. 2016’da, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi’nde Arap Dili Ve Belagati Anabilim Dalı öğretim üyesi olarak çalışırken yaş haddinden emekli oldu. Yine 2016 tarihinden itibaren KTO Karatay Üniversitesi Yabancı Diller Yüksekokulu Arapça Mütercim ve Tercümanlık Bölümü’nde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. Arap Dili ve Edebiyatıyla ilgili telifleri ve çeşitli konularda Arapça’dan yapılmış tercümeleri vardır.

Dr. Hanan Laşin

**KIZIM!
SAHABÎ
GİBİ OL!**

Tercüme

Prof. Dr. Tacittin Uzun

Gonca Yayın Grubu : 236

Gonca Yayınevi : 183

Kategori : İslâm > İslâm Ahlâkı ve Adâbı

Eser Adı : Kızım! Sahabî Gibi Ol!

Eser Sahibi : Dr. Hanan Laşın

Tercüme : Prof. Dr. Tacittin Uzun

ISBN : 978-605-7735-34-8

1. Baskı : Ağustos - 2023

Yayın Yönetmeni : Zahid Başpehlivan

Yayın Koordinatörü : M. Recai Başpehlivan

Sayfa & Kapak Düzeni : Gonca Grafik Ofisi

Baskı & Cilt : Egem Basım Yayın - Topkapı/İstanbul

Yayıncı Künyesi

Sertifika No: 70783

Gonca Yayıncılık Matbaacılık Limited Şirketi

Balabanağa mah. Büyük Reşit Paşa cad. No:16/B - 7 Fatih/İstanbul

Tel: 0(212)-528-50-76

Fax: 0(212)-519-71-98

www.goncayayincilik.com

editor@goncayayincilik.com

5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'na göre; Bu eserin tüm fikri hakları Eser Sahibi'ne aittir. Mülki hakları ise özel anlaşmalı olarak Yayınevi'ne aittir. Tanıtım amaçlı alıntılar haricinde, yazılı izni alınmaksızın kullanılması veya çoğaltılması yasaktır.

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM	1
Sevgi Esiri	1
Hicret Eden Kalp	4
Loş Işık	7
Yeşil Kalpler	10
Sevgi Bahçesi	14
Sevginin Özü	17
Sıcak Şefkat	20
O Kadın Ve Ay	24
Tatlı Yasemin	30
Sevenlerin Kucakları	34
İKİNCİ BÖLÜM	37
Harika Bir Duygu İlk Sevinç	37
Sevgi Mesafesi	40
Meleklerin Konuştuğu Kişi	43
Cennet Treni	46
Harika Bir Duygu	49
Keşke Erkek Olsaydım	52
Harika Bir Duygu “İkinci Bölüm”	56
Dipnota	59
Harika Bir Duygu “Üçüncü Bölüm”	62

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	63
Mutluluk Çarşısı Beyaz Çiçek.....	63
Hayallerin Kahramanı.....	66
Gül Yaprakları.....	71
Mutluluk Pazarı	73
Var! Var!.....	76
Ertelenen Hayaller	79
Ey Deniz! Sana Teşekkür Ediyorum	86
Evlilik Ve Cetvel	88
Hayâ Ederek (Utana Utana) Yürüyor	91
SONUÇ	95

BİRİNCİ BÖLÜM

SEVGİ ESİRİ

Günler geçiyor ve onlar ömrümüzden bir şeyler yiyor, bize ancak her birimizin ömürden ne kadar kaldığını hesap etmek için belirlediği bir tarih kalıyor. Bazı mutlu ve mutsuz anlarda geçirdiğimiz ve çoğu kişinin bizim için geçirdiği zamana hayıflanırız.

Bazen biz bunu içtenlikle “Keşke sahabe döneminde de olsaydım” şeklinde söyleriz. O imkânsız arzuyla Rasullullah’ın (s.a.s.) hayatının satırları arasından tanıdığımız sevgili insanlara seviniriz. Biz onların arasından Ömer’in adaletini, Ebu Bekir es-Sıddîk’in yumuşaklığını, Ali’nin bilgisini, Osman’ın elde ettiği nuru, Bilal’e verilen hoş sesi sevdik.

Bu tertemiz dönemde her biri sadece parlak bir yıldız olan bazı büyük hanım sahabîlerin parlaması olağan üstü bir şeydir. Onların hayatlarını derinliğine inceleysek, biz kadınların halleri değişir, her Müslüman genç kız, hal

diliyle ve davranışlarıyla bir hanım sahabî olurdu. Bugün babasına sâdık ve saygılı kız olarak tanıdığımız üstün bir genç kıza ait büyük bir yıldızın ışığının altında duruyorum.

Her gün babanı, daha önce sen küçükken, seni taşıdığına, ağzına tatlıyı koyduğunda, elini öpmek için senin temiz kalbinden gelen bir emirle eğilen, neşeli bir yüzle karşıladığında, o tatlıyı zevkle yerken, onun gözleri senin halini seyrettiğinde, şefkat ve merhametle gülümsediğinde, bir yüzü mutlu ettiğinde yaptığın gibi, o sevginin esiri de böyleydi. İşte, o Ebu Bekir'in kızı Esmâ idi.

Babasının sevgisi onu esir etmişti. O hicrette babasına yardım ettiğinde sâdık ve itaatkârdı. Rasulullah (s.a.s.) ve babası Sevr mağarasındayken onlara azık getirmişti.

Ebu Cehil, babasının sırrını vermeye ve onun yerini açıklamaya zorlamak için ona geldiğinde, onun hak olan da sebat edip geri adım atmaması ne kadar harikaydı!

Esmâ kabul etmeyip konuşmadı. Ebu Cehil onun kararlı tutumuna öfkelenerek sert bir tokat attıktan sonra çekip gitmişti.

Babanın sırrını koruduğunda, hayatında girdiğin her yolda kendini bir emanet gibi koruduğunda, haramdan ve sevgi adıyla pembe sloganlar altına konulan gençlerle ilişki ve dostluklardan sakındığında, sen de öylesin. Böylece babanın yanındaki değer, Allah katındaki ecrin artar ve seni melekler de sever. Oradan buradan sana ulaşmak için kıvranan ve renkten renge giren her fitnenin karşısında direnç göster!

Günler seni sarssa bile, Esmâ gibi ol. Onu, kalbi, sevgi ve romantizmin en ileri kavramlarını tanıdığında kocasına duyduğu sevgi esir etti. O sadece bir atı olan, yoksul kocası ez-Zübeyr b. el-Avvam'ı sevmiştir, onu kabul etmiş. Sabretmiş, ata bakmış, su taşımış ve taneleri öğütmüştü. Bunların hepsi onu sevdiği içindi.

Aşırı isteklerde bulunmadı. Allah kendilerine rızık kapısını açıp üzerlerine nimetleri yağdırıncaya kadar, kocasına, sıkıntılı hayata ve aşırı mahrumiyete sabreden en iyi yardımcı, nazik ve seven en iyi eş oldu.

Sana iyi eş geldiğinde sen de böylesin. Ona iyi bir eş ol! Esmâ gibi ol! Bir hanım sahabî ol!

HİCRET EDEN KALP

Müsaade edin de içinde temiz kalplerin kanat çırdığı, yukarılara çıkıp yükseldiği ve ışığı aramak üzere bulutları yarıdığı bir zamana gidelim! Nazik bir kıza ait, titreyen, çarpan, Allah'a hamd ederek, tesbih getiren babayı, aileyi, evi, malı ve makamı bırakarak tek başına hicret eden, hakkın çağrısına cevap verip sevgili Muhammed'le (s.a.s.) birlikte Müslüman olan masum bir kalbe yaklaşalım. O sevgili kız, Ukbe'nin kızı Ümmü Gülsüm'dür. O kalbiyle hicret etmiş, dinimizin sahip olduğu bu rahat ve huzura özlem duymuş, babası Ukbe'nin ve kardeşleri el-Velîd ve İmare'nin, Müslüman oldukları için köle ve zayıf insanlara çeşitli işkenceler yaptıklarını görmesine rağmen, iman edip Müslüman olmuştu. O geri adım atmayıp öbür Müslümanlarla birlikte uçmuştu.

Fitnelerin çoğaldığı bir zamanda, sen kalbinle hicret ettiğinde başını göğe kaldırıp gözlerini yumarak ibadetlere yöneldiğinde, tamamen senin yaptığın gibi, sen rahatça nefes alırsın, için rahatlar. Çünkü artık sen sürekli Allah ile bağlantılısın.

O cesurca bir karar alıp dinini kurtarmak ve uzun bir

yolu kat etmek için Medine'ye hicret etmek üzere, ailenin şerefini, babanın güvenliğini, akrabalık bağlarını geride bırakarak evinden çıktı. Sağa sola baktı, üstüne binecek bir hayvan bulamadı. Gecenin karanlığı üstüne çökmüş ve yakıcı güneş ona acımamış, onu susatmış, ama o geri dönmemiş dudaklarını tesbih getirerek ıslatmıştı. Bunlar olurken o tek başınaydı ve kendisine refakat edecek birisini bulamamıştı.

Güven istemek üzere örtüsünün uçlarına tutunduğu zorlu yolda, kendisine arkadaşlık yapmasını istemek üzere kalbinin çarpıntılarından yardım istedi.

Yumuşak kumlar da onun küçük ayaklarına acımadı. O da onlara tahammül ediyordu. Buna rağmen yolu tamamladı.

Yaya olarak, şerefli bir ruhla, hicret eden bir kalple, Mekke'den Medine'ye hicret eden kadın!

Direnç gösterdiğin; dinine, örtüne şerefine ve Rabb'ine yapacağın ibadetine sarıldığın her anda sen de böylesin. Hatta Allah'ın koyduğu sınırlarda durduğunda, helal olanı istediğinde, haramdan uzak durduğunda, yalancı şahitlik yapmadığında, günahlara "evet" diyenin yüzüne "hayır" dediğinde, şeytanları onların çirkin yüzlerine çarptığında bile.

Sen onları yolundan uzaklaştırıyorsun, belki bazen onun gibi yalnız olacaksın, fakat direneceksin. Çünkü sen hicret eden kalbinle ona benziyorsun.

Sonunda o ulaştı ve sevindi.

İşte O Medine’de.

Fakat ailesi, Hudeybiye barışı gereğince, onu kendilerine geri vermesini istemek üzere Medine’ye koştığında, onun keyfini kaçırdı.

Anlaşmanın maddeleri arasında Mekke’den Müslüman olarak gelen herkesin geri çevrilip ailesine geri verilmesi vardı. Sevgili Ümmü Gülsüm üzüldü, hicret eden kalbi acıdan ezildi. Allah’a yalvarmak üzere uçarak, göğe yükseldi, gök titredi, meleklerin kanatları sallandı. Yüce Allah’ın, kalbi sebebiyle ona rahmet olarak indirdiği ayetleri Cebrael, Rasulullah’a (s.a.s.) getirmek üzere yaklaştı.

Yüce Allah şöyle buyurdu: “Eğer siz onların inanmış kadınlar olduklarını anlarsanız, onları kâfirlere göndermeyin. Çünkü Müslüman hanımlar kâfirlere helal değillerdir. Kâfirlere de Müslüman hanımlara helal değillerdir¹.”

Allahu ekber!

Hicret eden kalp! Seni tebrik ediyoruz. Ancak şu anda kanatlarını açıp güvenle uçabilirsin. Sevgili Ümmü Gülsüm böyleydi. Sen de kalbinle onun gibi hicret et!

Onun gibi ol!

Bir hanım sahabî ol!

1 Mumtehine, 10.

LOŞ IŞIK

Bazı âşıklar, ayaklarının, en pahalı halılara bastığı yerdeki kıymetli avizelerin ışığında ve meşhur otellerin en lüks salonlarında zarif bir düzenle dağıtılmış koltuklarda otururlar.

Genç kız güzelce giyinip, ağzına uygun hale getirinceye kadar keskin bıçağıyla sakın sakın kendisine teslim edilen et parçasını elden geçirmek için oturur. Buna rağmen mutluluk gider.

Ensar'lı hanımefendinin sofrası güzeldi.

Onun âşık ve kara sevdalı kocası ona bakmaktan bı-kıp usanmıyor, hatta sevgi oluşsun diye zaman zaman onu kendisine baktırmaya çalışıyordu.

Bakışlar kucaklaşıyor, kocası, sevgi dolu sesin kendisine duyurması için, tövbe edinceye kadar, uzun süre sevgi kırbaçlarının yola getirdiği şefkatli sesiyle, bazen sakın evlerinde basit kelimeleri hanımına fısıldıyordu.

Ahlakı güzel ve temiz eşi Ensar'dandı. Bir gün koca, eşinin gözleri onu uğurladıktan, kalp huzurlu olarak çarp-tıktan, dili onun için dua mırıldadıktan sonra dışarı çıktı.

Temiz yüzünü görmek suretiyle sürmelenmek ve ya-

nında olma şerefini elde etmek için sevgili Peygamber'in (s.a.s.) meclisine gitti.

Rasulullah'ın (s.a.s.) birisini misafir etmek istediğini, hanımlarına: Ona yemek hazırlayın! dediğini duydu. Cevap ilginçti: Bizde sudan başka bir şey yok.

Hız. Peygamber dönüp:

“Bunu kim misafir eder? dedi.

Acaba o şerefe kim kavuşacak?

Sevgili Peygamber'in misafirini kim ağırlayacaktı? Duyguları coşan kahramanımızın kalp çarpıntıları hızlandı, ecir ve sevap kazanmak istedi. Arkasında kendisine yardım edecek bir eşinin olduğundan emin olarak, cevap vermek üzere fırladı.

Tereddüt etmeden: Ben, dedi.

Peygamber (s.a.s.) sevindi. Kahramanımız misafirle birlikte gitti. Onu değerli hanımefendiye götürdü. Kapısını çaldı. Gülümseyen yüzüyle baktı, güven dolu bir sesle: Rasulullah'ın (s.a.s.) misafirine ikramda bulun! dedi.

Prensesimiz kısa bir süre cevap veremedi, gözleri hemen basit evinin duvarlarında dolaştı.

Sonra utanarak, evimizde: Çocuklarımızın yiyeceğinden başka bir şey yok, dedi.

Prensin kalbi yumuşadı, kısa bir süre sustu, fakat tekrar gülümsedi, kendinden emin bir şekilde ona baktı ve:

Sen yemeği hazırla, lambayı yak, akşam yemeğini istediklerinde çocuklarını uyut, dedi. O da oflayıp puflamadan ve itiraz etmeden hemen kocasının dediğini yaptı.

Şefkatle çocuklarını bir araya getirdi, oturup onlarla oynadı, sonunda kalbi parçalanmış bir halde çocuklarını aç olarak uyuttu.

Fakat gelen kişi, Rasulullah'ın (s.a.s.) misafiri, şu anda da kocasının misafiri olduğunu hatırladı. Çocuklarının düzenli nefeslerini duyduktan sonra, sanki Allah'a hamd ederek tesbih getiriyormuş gibi içi rahatladı.

Kocasının ve sevgilisinin sözünü tutan birisi olmadan önce Rabb'ine itaat eden bir kadın olarak kalktı. Üstünde kıymetli avizelerin, altında lüks halıların bulunmadığı, etrafına da lüks koltukların dizilmediği basit sofrayı hazırladı. Sonra kalktı, sanki yerine yerleştirirken hata yapmış gibi lambayı söndürdü.

Misafirle birlikte oturdular, sanki yiyorlarmış gibi Allah'ı ve Resulünü seven bir kaynaktan fışkıran loş bir ışıktaki ellerini hareket ettirdiler. Gece geçti, herkes aç olduğu halde misafir doydu. Fakat karı koca onlar başkasını kendisine tercih etmenin (özgeciliğin) tadını birlikte tattılar.

Ertesi gün eşi Rasulullah'ın (s.a.s.) yanına gitti. Rasulullah ona, Allah'ın o ikisinin yaptığını beğendiğini ve onları sevdiğini bildirdi.

Sevgili kız kardeşim! Evinde lüks avizeler olmayabilir.

Sana durumu çok iyi olmayan bir eş gelebilir, sen aranızdaki mutluluğu ara!

Mutluluğu fani olan maddelerde arama.

İkiniz için Allah'ın hoşnut olacağı normal ve doğru bir iş ayarlayın.

Evinizde, o hanım sahibinin yaşadığı gibi, etrafında yaşadığın şefkatli ve samimi bir kalpten fışkıran loş bir ışık olsun.

Sen de onun gibi ol!

Bir hanım sahabî ol!

YEŞİL KALPLER

Kalp âşık olabilir, sevebilir ve acı çekebilir. Fakat o düşmeyi kabul etmez. Nefis temiz, ruh da Rabbani olduğunda haramdan uzak durur. Kalpler parlak yeşildirler, onlar ancak helal olanla atarlar.

Bizim hikâyemiz en temiz kalplerden olan iki kalp arasındaki bir sevgi hikâyesidir.

Çok iyi konuşan ve hakkı dile getiren o gencin dili, durum o kızla eş olarak ona talip olmakla ilgili olduğunda susup oluyordu. Helal konusundaki hayalini gerçekleştirmede geri kalıyor ve sonrasında da üzüntü hissediyordu.

Ben o kızı, sanki babasının yüzünün aydınlattığı bir evde yürürken, nazikçe, kelebek gibi parmaklarının ucuna basarak dolaşırken görüyorum. Neşeyle onun etrafında uçuyor, babasının mübarek elini öpüyor, baba da onu kucaklıyor ve onun için en güzel duayı yapıyor. Babasına aşırı sadakatinden, babasının ondan hoşnut olması ve onu çok sevmesi sebebiyle ona babasının annesi lakabı verilmişti.

Sevgili kızımız şimdi on sekiz yaşına yaklaştı. Bu, ne kadar güzel!

Herkes o mübarek Zehra'nın (Fatıma'nın) kim olduğunu biliyor. Talip olanlar onu istemek üzere Rasulullah'a (s.a.s.) geldiler.

Ebu Bekir onu istemeye geldi, sonra Ömer. Fakat Rasulullah kibarca onları geri çevirdi. Belki o kızına daha uygun gördüğü bir koca istiyordu. O da Ali'ydi.

Ali, kâh hızlı hızlı nefes alarak, kâh nefesini tutarak, kâh nefesi kesilerek uzaktan gözetlerken, sonunda kalbi yerinden hopladı. Temiz diline konuşmasını, iyi bir eş olarak onu istemesini fısıldadı. Böylece onlar mutlu bir yuva kuracaklardı.

Ali cesaretleterek amcasının oğluna gitti. Şaşkın şaşkın ona yaklaştı. Kalp çarpıntısı hala devam ediyordu. Sonra utanarak onun yanına oturdu.

Kelimeler kaçtı, dili donup kaldı, isteyeceği şeyi unuttu. Peygamber (s.a.s.) utanmanın Ali'nin dilini düğümlediğini anladı.

Acıyarak ve gülümseyerek ona baktı, kibarca halini hatırını sormak için ona yöneldi.

Ebu Talib'in oğlunun istek ve arzusu nedir? Ali gözlemini yumarak kısık bir sesle şöyle cevap verdi: Rasulullah'ın kızı Fatıma'yı hatırladım. Kelimeler tekrar çekildi, ona çok acı veren hızlı anlar geçti.

Birkaç gün geçince, Ali Rasulullah'a gitti ve ona isteğini tekrarladı.

Sonunda evlilik gerçekleşti. Mehir, bir hutamî¹ zırhıydı. O, Ali'nindi, basit bir zırhtı.

Hz. Peygamber binlerce para istememişti Düğün meşhur bir otelde yapılmamıştı. Gelin, mücevherlerle süslü beyaz bir gelinlik giymemişti.

O, kendisini falan kadınla karşılaştırmamıştı. Ev iğneden ipliğe kadar donatılmamıştı.

O satılık bir mal değildi. Evlilik de bir pazarlık değildi.

O kocasının evinde taç giydirilmesi istenen bir hanımefendiydi.

Herkes onların evlenmesine sevindi. Gelin Rasulullah'ın (s.a.s.) sevgili kızı, onun göz bebeği iken nasıl sevinmesinler? Ensar kalkıp Ali ve Fatıma için bir davet yemeği düzenledi.

Gelinle damadın mutluluklarına katılmak için halkın bir araya geldiği bir davet yemeği.

İşte bu, İslami düğün ortamı.

Zifaf, değerli avizelerin olmadığı, zemini lüks halılarla döşenmemiş, duvarları sahte tablolarla süslenmemiş, içinde antik biblolar bulunmayan bir evde gerçekleşmişti. Onun evinde bir yatak, içi lif dolu meşinden bir yastık, meşinden bir su bardağı ve bir su tulumu vardı. Bu, o ikisinin eviydi. Şerefli bir ev olarak ne kadar temiz!

Rasulullah (s.a.s.) gelinle damadın yanına gitti. Onlar için şöyle dua etti: "Allah'ım! Bunları mübarek eyle!

1 Hutamî: Hutam kabilesi tarafından yapılan anlamındadır.

Nikâhlarını mübarek eyle! Soylarını da mübarek eyle.”

Fatıma aşırı utancından, üzerindeki elbiseyle zorlukla yürüyerek geldi. Rasulullah ona şöyle dedi: Fatıma! Valla-hi, eşinin ailemin en hayırlısı olması hususunda ihmalkâr-lık göstermedim.

Bu baba ve insan Rasulullah (s.a.s.), kızının evliliğini kutluyor, ona kendisinin onun için seçme hususunda çaba gösterdiğini ve onun için ailesinin en hayırlısını seçtiğini vurguluyordu. Fatıma'nın evine mutluluk geldi Tatlı gün-ler güzel anlar geçti, günler her ikisine de gülümsedi. Fa-tıma, Hasan, Hüseyin, Ümmü Gülsüm ve Zeyneb'i dünyaya getirdi.

Anne ve baba, Rasulullah'ın sevindiği gibi çocuklara sevindi.

Çocuklar peygamber evinin göz bebeği oldular.

İşte, gelin böyle olur, damat böyle olur.

Fatıma gibi ol!

Sana da Ali gibi bir eş gelsin!

Hayâda, imanda, babasına sadakatte, kocasına itaat ve ona hizmete katlanmada onun gibi ol! Sana layık olan kim-se geldiğinde evliliğini kolaylaştır.

Ancak helal olanla sulandığında sevgi çiçeklerinin bit-tiği yeşil kalp sahiplerinden ol!

Onun gibi ol!

Bir hanım sahabî ol!

SEVGİ BAHÇESİ

Zenginlik bir nimettir, mal ve para da iyi bir şeydir.

Bu, büyük evinin bahçesinde dolaşmakta olan sevgili, kahraman hanım sahabîmizin kesinlikle bildiği şeydir.

Etrafındaki çocuklar masum gülüşleriyle oradan oraya koşarlarken, o yavaş yavaş yürümektedir ve bu durum onu mutlu etmektedir. Bu arada o, çocuklara değerli inciler gibi ağaçlardan sarkan meyveleri göstermektedir.

Yüce Yaraticının yarattığı ve güzelliği seni: Sübhanallah! demeye mecbur eden bir tabludur, bu.

O elini uzattı, bir meyve kopardı, dilinden önce, gözleri meyvenin tadını çıkardı ve Allah'a hamd etti.

Kocası yokken gün geçer, fakat evden mutluluk asla kaybolmazdı.

Gerçekten o bu bahçeyi çok sevmişti. Meleklerin ve bu olayda orada olan herkesin şahit olduğu gibi, onun şahit olması için meydana gelen anlar geldi.

Temiz gözyaşlarının döküldüğü bir durum.

Bir ağlama sesi duyuldu.

O anda kocası Ebu'd-Dahdah, Peygamber'e (s.a.s.)

rastladı. Yetim olduğu anlaşılan bir çocuğun ağladığını duydu, ona acıdı ve onun durumu ile ilgilenmek üzere durdu. Onu sakinleştirmek istedi. Yetim bir taraftan ağlayarak, üzgün bir halde şöyle dedi:

Ey Allah'ın Rasulü! Bahçemin etrafına bir duvar yapıyordum, komşuma ait bir hurma ağacı inşaat alanında yer aldığı için duvarı düzgün olarak yapamadım. Ondan ağacı bana bırakmasını veya satmasını istedim. O kabul etmedi.

Peygamber ondan istekte bulunmak için sahabîlerden bu komşuyu kendisine getirmelerini istedi. Komşu geldi. Rasulullah (s.a.s.) ondan hurma ağacını ona bırakmasını veya satmasını istedi. Çünkü o bir yetimdi. Bu da bir hurma ağacıydı, fakat o reddetti.

Yetim yalvaran bakışlarını Hz. Peygamberin (s.a.s.) yüzüne çevirdi ve bekledi.

Rasulullah (s.a.s.) sözüne devam etti: Hurma ağacını ona sat, cennette sana yüz hurma ağacı var.

Bu teklif ve harika müjdeden sonra, onun hemen kabul etmesini beklerken herkes sustu. Fakat o kabul etmedi.

Yetim ağlarken herkes üzüldü. Komşu, tuhaf, kınayan ve azarlayan bakışlar altında oturdu, fakat görüşünü değiştirmede.

Ebu'd-Dahdah'ın kalbi genişledi.

Cenneti arzu etti ve Peygamber'e sordu:

Hurma ağacını satın alıp gence versem, benim cennette bir hurma ağacım olur mu? Allah'ın Rasulü!

Rasulullah sevinerek: Evet, dedi. Ebu'd-Dahdah adama: Benim bahçeyi biliyor musun? dedi. O da: Evet, dedi.

Ebu'd-Dahdah: Bahçemin karşılığında hurma ağacını bana sat. Anlaşma gerçekleşti Kalbinin çarpıntıları geniş adımlarını geçecek şekilde, koşarak gitti.

Bu arada sevgili eşine, Medine duvarlarının sevinerek aksettirdiği kesik kesik bir sesle:

Ümmü'd-Dahdah!

Bahçeden çık!

O, Allah'a aittir.

Ümmü'd-Dahdah da yerinden kalktı. Elini meyvelerden çekti, ağzının üzerinden ısırık kalıntılarını sildi.

Kalbi: "Buyur Allah'ım" diyerek kocasının sözünü tutmadan önce Rabb'inin sözünü tutarak, sormadan, itiraz etmeden hoşnut bir gönülle cevap verdi. Onun kararını teyit etmek üzere seslendi. Çünkü o, bunun Allah rızası için olduğunu biliyordu. Güvenerek:

Ebu'd-Dahdah! Alışveriş kârlı oldu. Alışveriş kârlı oldu, dedi.

Sevgili kahramanımız dünya bahçesinden çıktı, ahiret bahçelerine geçti.

Ne başarılı bir pazarlık! Ne kadar hoşnut bir eş!

Kararını kınamadan, kalbi bahçeye takılı kalsa bile, Allah rızası için olan bir işte kocasına yardım etti.

Her ne kadar çekici olsa da dünya bahçelerinden çık, değerli kardeşim! Sevdiğin bir şeyi bağışla! Onu hoşnut bir gönülle Allah rızası için ver. Ahiret bahçeleri için ver.

Onun gibi ol!

Bir hanım sahabî ol!